

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14CoPr/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413223461
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1413223461.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky : M. C., Z.. XX.XX.XXXX, B. R.. P. Q. Č.. XX, B., zastúpená : P. V. G., T., T. A. , P. J. Č.. XXX, B., D. : XXXXXXXX, proti odporcovi : Q. Q..J..H., R.. F..Q.. K. Č.. XX, B. , D. : XXXXXXXX, zastúpený : Z. &. X. Q..J..H., Q. Q. X. V. Č.. XX, B. X, D. : XX XXX XXX, o vyplatenie odmeny podľa dohody o pracovnej činnosti s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave č.k. 7Cpr/2/2013-160 zo dňa 9.4.2015, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave č.k. 7Cpr/2/2013-160 zo dňa 9.4.2015 z r u š u j e a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že návrhom na začatie konania zo dňa 11.11.2013, sa navrhovateľka domáhala proti odporcovi svojich nárokov na vyplatenie odmeny podľa Dohody o pracovnej činnosti, a zaplatenia poisťného do Sociálnej poisťovne a do Zdravotnej poisťovne, zaplatenia preddavku na daň z príjmu a zaplatenia príslušenstva pohľadávky. Návrh odôvodnila tým, že uzatvorila dňa 10.2.2009 s odporcom Dohodu o pracovnej činnosti, ktorá bola následne doplnená 4 dodatkami dňa : 1.9.2009 (dodatok č. 1), 1.11.2010 (dodatok č. 2), 1.11.2011 (dodatok č. 3) a 1.8.2012 (dodatok č. 4), ďalej len „Dohoda“. V zmysle dodatku č. 4, článok IV., navrhovateľka vykonávala prácu v sídle a prevádzke odporcu v Bratislave, v rozsahu 8 hodín týždenne, ktorá zahŕňala upratovacie a sanitárne práce, administratívne práce a akvizíciu (vyhľadávanie klientov). Navrhovateľka bola súčasne s odporcom aj v hlavnom pracovnom pomere na základe samostatnej pracovnej zmluvy. Pracovnoprávny vzťah na základe Dohody trval až do 15.8.2013, kedy bol skončený po uplynutí výpovednej 15-dňovej doby po doručení výpovede zo strany odporcu, ktorá bola doručená navrhovateľke dňa 31.7.2013. Navrhovateľka uviedla, že v rozhodnom čase bola každý pracovný deň na pracovisku odporcu, čo preukázala aj výplatnými listinami s údajmi o odpracovaných hodinách. Cez víkendy a aj po pracovnom čase vykonávala práce na základe Dohody. K otázke autentickosti Knihy dochádzok navrhovateľka poukázala na vyjadrenia svedka F. Š. na pojednávaní dňa 15.1.2015, ktorý potvrdil, že kniha neexistovala vo firme odporcu v rozhodnom období, ale bola dodatočne založená "v priebehu trištvrte roka oddnes dozadu" (t.j. od 15.1.2014). Za rok 2013 kniha dochádzok nebola. Navrhovateľka a konateľ spoločnosti odporcu D.. F. X. potvrdili svoj blízky rodinný vzťah ako rodičia spoločného maloletého syna. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že po ich osobnom rozchode jej konateľ odporcu doručil výpoveď z pracovnoprávneho vzťahu založeného Dohodou a došlo aj ku skončeniu hlavného pracovného pomeru. Jednou z príčin, pre ktoré jej odporca nevyplatil odmenu za prácu vykonávanú na základe Dohody, je diskriminujúci prístup zo strany konateľa odporcu D.. F. X., ktorý ju znevýhodňoval práve z dôvodu rodinného stavu a existencii ich sporu o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Na pojednávaní dňa 19.03.2015 súd pripustil navrhovateľkou navrhnutú zmenu petitu návrhu nasledovne: "Odporca je povinný do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku vyplatiť navrhovateľke sumu 3.500,-eur, z ktorej je povinný podľa všeobecne záväzných predpisov zaplatiť poisťovné do Sociálnej poisťovne, poisťovné do zdravotnej poisťovne a preddavok dane z príjmu. Odporca je povinný do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť navrhovateľke úrok z omeškania za mesiac január 2013 vo výške 5,57% z istiny 500,-eur od 16.02.2013 do zaplataenia, za mesiac február 2013 úrok vo výške 5,75% z istiny 500,-eur od 16.03.2013 do zaplataenia, za mesiac marec 2013 úrok 5,75% z istiny 500,-eur od 16.04.2013 do zaplataenia, za mesiac apríl 2013 úrok 5,5% z istiny 500,-eur od 16.05.2013 do zaplataenia, za mesiac máj 2013 úrok 5,5% z istiny 500,-eur od 16.06.2013 do zaplataenia, za mesiac jún 2013 úrok 5,5% z istiny 500,-eur od 16.07.2013 do zaplataenia, za mesiac júl 2013 úrok 5,5% z istiny 500,-eur od 16.08.2013 do zaplataenia." Súčasne si uplatnila aj nárok na náhradu trov konania.

Odporca žiadal návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na § 223, 224 ods. 2 písm. a/, c/, e/; 228a Zákonníka práce s tým, že nárok zamestnanca voči zamestnávateľovi na vyplatenie odmeny za prácu vykonávanú na základe dohody o pracovnej činnosti za príslušné dohodnuté obdobie vzniká výlučne len za predpokladu (podmienky) skutočného osobného vykonávania dohodnutej práce, v dohodnutom mieste a čase pre výkon práce. Navrhovateľka v rozhodnom nevykonala pre odporcu žiadne práce podľa uzavretej Dohody. K navrhovateľkou predloženej špecifikácii vykonanej práce (t.j. upratovania a čistenia prevádzkových priestorov odporcu, a k vedeniu mzdovej a personálnej agendy), zástupca odporcu uviedol, že sú malou spoločnosťou, ktorú tvoria v súčasnosti dvaja konatelia a niekoľkí zamestnanci. Podlahová plocha prevádzkových priestorov je cca 83m², čo umožňuje odporcovi zabezpečovať upratovanie a čistenie týchto priestorov vo vlastnej réžii, bez nutnosti zamestnávať na tieto činnosti (práce) ďalšieho zamestnanca. V záujme nízkych prevádzkových nákladov konateľ spoločnosti D.. X. a ostatní zamestnanci zabezpečujú okrem ich bežnej práce (správy domov) aj práce ako zásobovanie spoločnosti materiálom, upratovanie a čistenie prevádzkových priestorov. D.. X. do mája 2013 osobne viedol aj mzdovú a personálnu agendu spoločnosti, pričom v pracovných listoch je uvedené, akú prácu zamestnanci vykonali. Na základe toho sa u odporcu eviduje pre týchto zamestnancov aj dochádzka od 01.01.2013. Kniha dochádzky, ktorá bola založená do súdneho spisu nie je v rozpore so Zákonníkom práce. Zamestnanci a zmluvní partneri odporcu vypovedali pri neohlásenom operatívnom výjazde Polície SR do prevádzkových priestorov odporcu (v súvislosti s trestným oznámením navrhovateľky podaným na odporcu pre nevyplatenie mzdy), že navrhovateľku nikdy nevideli pracovať u odporcu. Tieto výpovede sa uskutočnili bez toho, že by o nich D.. F. X. ako konateľ spoločnosti vopred vedel a bol k nim políciou prizvaný. K údajnému navrhovateľkou deklarovanému nahrávaniu, triedeniu a sumarizovaniu údajov v informačnom systéme odporcu a k vybavovaniu na úradoch obce a štátu podľa pokynov št. zástupcu odporcu, zástupca odporcu uviedol, že každý počítač v prevádzkových priestoroch odporcu ako správcu bytových domov je zapojený v sieti ako klient a musí sa pripojiť cez heslo na firemný server. Každý počítač má navyše po zapnutí počítača svoje vlastné prístupové heslo. To isté platí aj pre mailový systém, prístup do ktorého je tiež chránený heslom. Navrhovateľka nemohla prísť do prevádzkových priestorov odporcu a pracovať v informačnom systéme odporcu, pretože nepoznala heslo potrebné pre prístup do počítačov a ani do mailového systému. Navrhovateľka žiadnymi relevantnými dôkazmi nepreukázala, že pre odporcu v rozhodnom období skutočne vykonávala práce podľa predmetnej Dohody. Uplatnenie nároku navrhovateľky na vyplatenie odmeny v tomto konaní odporca hodnotí výlučne len ako jeden z viacerých aktov jej osobnej pomsty D.. F. X. za to, že s ňou ukončil v marci 2013 dlhodobý intímny vzťah. Navrhovateľka rozporovala aj vyjadrenia odporcu, že v roku 2013 ju vyzýval na to, aby nastúpila na výkon práce. Tieto požiadavky však boli v súvislosti s plnením pracovných povinností v hlavnom pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy. Navrhovateľka nebola v práci dlhodobo a odporca bol preto pripravený ukončiť s ňou pracovný pomer okamžite. Pred odoslaním dokumentov o okamžitom skončení pracovného pomeru sa však dostavila do práce a navrhla ukončiť pracovný pomer dohodou. D.. X. po zvážení všetkých okolností a s ohľadom na blízky vzťah s navrhovateľkou, pristúpil na toto riešenie.

Po vykonanom dokazovaní súd poukázal na ustanovenia § 223 ods. 1, 5; 224 ods. 1, 2; 226 ods. 1, 2, 3; 228a ods. 1, 2, 3, 4 Zákonníka práce. Konštatoval, že z Dohody účastníkov vyplýva, že dohodnuté platobné podmienky skončia zamestnancovi dňom ukončenia jej práce; a tiež, že odmenu navrhovateľky ako zamestnanca možno krátiť o primeranú alikvotnú časť v prípade nevykonania práce v uvedenom rozsahu alebo v prípade nevykonania práce v požadovanej kvalite (článok III. Dohody o pracovnej činnosti). Navrhovateľka vo veci nepreukázala svoje tvrdenie, že prácu pre spoločnosť odporcu skutočne vykonávala v rozhodnom období, napriek predloženej špecifikácii prác. V špecifikácii je síce zrejmy rozpis prác, ale nebolo jednoznačne preukázané, že práce skutočne aj vykonala. Z dokazovania vyplynulo, že práca na každom počítači v spoločnosti odporcu, si vyžaduje pripojenie cez heslo na

firemný server, a každý počítač má po zapnutí počítača svoje vlastné prístupové heslo. Navrhovateľka teda nemohla len tak prísť do prevádzkových priestorov odporcu a pracovať v informačnom systéme odporcu, pretože nepoznala heslo potrebné pre prístup do počítačov a ani do mailového systému. Navyše v rozhodnom období odporcu neuzavrel zmluvu o výkone správy na ďalší bytový dom (hoci navrhovateľka mala sprostredkovať ďalších klientov). Konateľka spoločnosti odporcu E. B. potvrdila, že navrhovateľku v práci nevidela, a nevedela súdu uviesť ani jej pracovnú náplň. Svedkyňa L. X., navrhnutá navrhovateľkou, potvrdila, že niekoľkokrát navrhovateľku odviezla cez víkend do firmy, kde pracovala. Navrhovateľku čakala pri firme a asi 3-4 krát potvrdila, že ju videla ako vynáša vrece so smeťami. Avšak vykonávanie sporných prác podľa Dohody navrhovateľkou nepotvrdila. Súd k výpovedi tejto svedkyne poukázal na skutočnosť, že pri vstupe do priestorov odporcu sa najskôr musí odomknúť a otvoriť z vonku (zďaleka) viditeľná veľká mreža. Následne plastové vstupné dvere, na ktorých bola dňa 18.03.2013 vymenená zámková vložka O tejto výmene navrhovateľka nebola informovaná a nový kľúč jej vydaný nebol. Súd preto na výpoveď svedkyne L. X. neprihliadol. Žiadny ďalší z vypočutých svedkov nevidel navrhovateľku pri výkone práce pre odporcu podľa Dohody. Sama navrhovateľka vo výpovedi na pojednávaní dňa 19.06.2014 uviedla, že bola do 31.08.2013, po dobu 3-4 týždňov v hlavnom pracovnom pomere u odporcu práceneschopná. Preto v tomto období objektívne nemohla vykonávať práce ani podľa predmetnej Dohody. Napriek tomu sa v konaní pôvodne domáhala voči odporcovi nároku na vyplatenie odmeny zamestnanca aj za mesiac august 2013. Do súdneho spisu založila špecifikáciu prác ňou údajne vykonávaných v rozhodnom období pre odporcu na základe Dohody až podaním zo dňa 14.01.2015. Podľa jej obsahu väčšinu prác (upratovanie a čistenie priestorov sídla a prevádzky) vykonávala údajne len v piatok, sobotu a nedeľu (v rozsahu 5-6 hodín týždenne), a nahrávanie, triedenie a sumarizovanie údajov v informačnom systéme a vybavovanie na úradoch obce a štátu podľa pokynov št. zástupcu odporcu zrejme počas pracovných dní (v rozsahu 3 hodín týždenne). Odporcu špecifikáciu prác označil za účelovú a nezakladajúcu sa na pravde s tým, že v prípade skutočného vykonávania prác na základe Dohody bola navrhovateľka povinná rozsah ňou vykonanej práce pre odporcu oznamovať odporcovi ako zamestnávateľovi priebežne podľa dlhodobou zaužívanej praxe u odporcu. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že v prevádzkových priestoroch spoločnosti odporcu sa pohybovali zamestnanci odporcu vykonávajúci technický servis, údržbu a odstraňovanie havarijných stavov v odporcom spravovaných bytových domoch. Ani títo technickí zamestnanci odporcu navrhovateľku počas víkendov nikdy v prevádzkových priestoroch odporcu nevideli vykonávať práce, hoci podľa predloženej špecifikácie tam mala navrhovateľka pracovať cca 5 hodín až 7 hodín. Súd tak zo svedeckých výpovedí mal za preukázané, že navrhovateľka v rozhodnom období nevykonávala dohodnutú prácu pre odporcu a do priestorov spoločnosti odporcu chodila na návštevu za D.. F.. X., s ktorým mala intímny vzťah a dieťa.

Okrem citovaných ustanovení Zákonníka práce súd poukázal aj na základnú zásadu, že výkon práv a povinností, vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov, musí byť v súlade s dobrými mravmi. Keďže navrhovateľka na základe Dohody nevykonávala dohodnuté práce v spornom období, nebola jej ani vyplatená dohodnutá odmena. Navyše za nevyplatenie odmeny za údajne vykonanú prácu vo výške 3 750,- EUR (spolu s vyčísleným príslušenstvom) za obdobie január 2013 až august 2013 navrhovateľka podala aj trestné oznámenie na konateľa spoločnosti odporcu dňa 09.08.2013 na OR PZ Bratislava IV. Ku dňu rozhodnutia súdu navrhovateľka nepredložila dôkaz o odsúdení konateľa odporcu za uvedené konanie. Súd tak dospel k záveru, že navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno svojich tvrdení a žalobný návrh navrhovateľky zamietol v celom rozsahu.

Rozsudok napadla v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľka, prostredníctvom právneho zástupcu, podaním zo dňa 24.4.2015. V odvolaní zotrvala na svojich tvrdeniach z prvostupňového konania. Namietla, že súd dospel k nesprávnym skutkovým aj právnym záverom. Predovšetkým nevyhodnotil skutočnosť, že v rozhodnom období bola navrhovateľka u odporcu súbežne v dvoch pracovnoprávných vzťahoch; v hlavnom pracovnom pomere a na základe Dohody. V hlavnom pracovnom pomere vykonávala prácu technického správcu, a každodenne pracovala s výpočtovou technikou odporcu. Mala tak aj prístup do počítačovej a mailovej siete odporcu. Súd tomu nevenoval žiadnu pozornosť. Odporcu počas dokazovania založil do spisu Knihu dochádzok, ktorá bola evidentne vyhotovená dodatočne, v priebehu konania pred súdom. Potvrdil to aj svedok F. Š., účtovník spoločnosti, ktorý uviedol, že kniha bola robená spätne. Jej existenciu nepotvrdila ani druhá konateľka odporcu E. B.. Ani s touto skutočnosťou sa súd v rozsudku nevyporiadal. Navyše evidencia vykonanej práce z dohôd o pracovnej činnosti je povinnosťou zamestnávateľa, a preto to nemôže byť hodnotené na ujmu navrhovateľky. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, žeby dochádzka zamestnancov na základe dohôd bola odsúhlasovaná D.. X. na základe pracovných listov za odpracovaný mesiac. Takto nevypovedal žiaden z vypočutých svedkov. Toto konštatovanie súdu je preto nepreskúmateľné. Je na

Ľarchu odporcu, že riadne nevedol evidenciu vykonanej práce navrhovateľkou. V priebehu konania pritom hodnoverným spôsobom nespochybnil predloženú špecifikáciu prác zo strany navrhovateľky. Počas celého konania nebolo vykonané dokazovanie na to, či navrhovateľka poznala prístupové heslo do počítačovej siete, a závery súdu sú arbitrárne. Je nelogické aj to, aby navrhovateľka ako riadna zamestnankyňa odporcu nemala kľúče od vchodu do firmy v čase prác počas víkendov, hoci tam bežne chodila cez pracovné dni v rámci hlavného pracovného pomeru. Súd v tom smere len uveril tvrdeniu odporcu v rámci jeho záverečnej reči, kedy predložil aj potvrdenie o výmene vložky do zámku dňa 18.3.2013. Navrhovateľka sa pritom k tvrdeniu, že jej nebol odovzdaný nový kľúč nemala možnosť vyjadriť. Navyše táto skutočnosť bola dôvodom aj na to, aby súd neprihliadal na výpoveď svedkyne L. X., ktorá vypovedala v prospech navrhovateľky. Vo vykonanom dokazovaní nemá oporu ani hodnotiace konštatovanie súdu, že počas víkendov nevideli navrhovateľku pracovať vo firme ani zamestnanci vykonávajúci technický servis. Nebolo uvedené konkrétne ktorí pracovníci to mali byť, keďže v rozhodnom čase tam pracovali celkovo 4 osoby, vrátane navrhovateľky. Súd nevyhovel návrhu navrhovateľky, aby odporca bol zaviazaný predložiť súdu dochádzkovú knihu aj za iných zamestnancov ako za navrhovateľku. Z týchto dôvodov žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadril odporca písomne podaním zo dňa 19.6.2015. Napadnutý rozsudok považuje za správny, vydaný na základe rozsiahleho dokazovania. Zdôraznil, že navrhovateľke by vznikol nárok na vyplatenie odmeny len v prípade jej skutočného vykonania podľa uzavretej Dohody. Zotrvál na celej svojej obrane z prvostupňového konania. Zdôraznil, že svedkovia F. Š. a E. B. zhodne uviedli, že nevideli navrhovateľku vykonávať prácu pre odporcu. To, že tam navrhovateľka mala pracovať nepotvrdila ani svedkyňa X.. Navrhovateľka si nemohla ani sama odomykať vchodové dvere na budove firmy, pretože jej po výmene vložky zámku 18.3.2013 nebol odovzdaný nový kľúč. Domáha sa preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Odvolací súd prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (§ 212 ods. 10.s.p.) a po doplnení dokazovania na pojednávaní dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku.

Právny zástupca navrhovateľky zotrval na dôvodoch podaného odvolania. Zdôraznil, že navrhovateľka disponovala prístupovými heslami k počítačom na pracovisku aj s kľúčmi od vchodových dverí v rámci výkonu práce v hlavnom pracovnom pomere a využívala ich aj keď vykonávala práce na základe Dohody, a to aj po výmene vložky zámku dňa 18.3.2013. Táto skutočnosť však nebola predmetom dokazovania. Navrhovateľka uviedla, že v rozhodnom období vykonávala práce podľa Dohody, v zmysle dodatku č. 4, v ktorom bol dohodnutý 8 hodinový pracovný čas týždenne. Nebolo však konkrétne dohodnuté v ktoré dni resp. v ktorom čase po skončení prác z hlavného pracovného pomeru. Bolo preto výlučne na nej, kedy si tieto hodiny odpracuje po skončení hlavného pracovného pomeru. Odporca od nej nikdy nevyžadoval, aby mu predkladala sumár vykonaných prác podľa Dohody za týždeň resp. mesiac predtým ako sa mala vyplatiť dohodnutá mesačná odmena. Navrhovateľka sa nezapísovala do dochádzkovej listiny, ani v rámci hlavného pracovného pomeru a ani Dohody. To sa však týkalo aj ostatných zamestnancov odporcu. Hlavným motívom prečo jej nebola nevyplatená odmena bolo, že v máji 2013 ukončila osobný vzťah so štatutárnym zástupcom D.. X.. Ten jej následne nevyplatil mzdu za mesiace jún a júl 2013 v riadnych výplatných termínoch. Toto bolo vyplatené až neskôr na zásah Inšpektorátu práce. Odmenu z Dohody jej nevyplatil vôbec. Špecifikáciu vykonaných prác (čl. 85-86) predložila na výzvu súdu, teda nie neskoro ako tvrdí odporca. Pri podávaní žaloby to nepovažovala za dôležité. Evidenciu si vykonávala pre svoju potrebu priamo do svojho pracovného kalendára, z ktorej potom vychádzala pri spracovaní podkladu pre súd.

Právny zástupca odporcu zotrval na obsahu všetkých svojich vyjadrení a obrany z prvostupňového konania. Sponchybnil najmä hodnovernosť dôkazu - špecifikácia prác, pretože konanie vo veci bolo začaté v roku 2013 a súd opakovane žiadal navrhovateľku predloženie takéhoto dôkazu. Navrhovateľka ho predložila až v januári 2015. Odporca dôkazmi preukázal výmenu zámku na vchodových dverách v marci 2013. Kontrolu dochádzky viedol konateľ odporcu, pričom vychádzal z údajov zamestnancov. Pokiaľ ide o hlavný pracovný pomer, keďže denne pracoval spoločne so zamestnancami, mal aj osobný prehľad o výkone prác.

Štatutárny zástupca odporcu D.. F. X. k veci uviedol, že pokiaľ bola navrhovateľka u nich v hlavnom pracovnom pomere, nikdy nedisponovala kľúčmi od pracoviska a ani prístupovými heslami k počítačom. Po príchode na pracovisko vždy zvonila a púšťali ju zamestnanci. Na pracovisko prišla len sporadicky na pár minút, väčšinou urobila scénu a zas odišla. On ako zástupca spoločnosti to trpel z dôvodu, že mali spolu dieťa. Vedel, že nepracuje a chcel jej takýmto spôsobom pomôcť. Netrvál na výkone prác ani z hlavného a ani z vedľajšieho pracovného pomeru. Pokiaľ navrhovateľka pracovala s počítačmi,

prístupové heslá jej vždy zadával on. S navrhovateľkou mal osobné problémy už v r. 2012 a vzťah sa rozhodol ukončiť v marci 2013. Nesúviselo však s tým ukončenie Dohody, pretože aj u iných zamestnancov sa museli ukončiť z dôvodu novej legislatívy. Už v decembri 2012 sa dohodli, že spornú Dohodu ukončia, avšak on na to v r. 2013 pozabudol. Nedal však Dohodu v tomto roku registrovať v Sociálnej poisťovni. V rozhodnom čase bol spoločníkom spoločnosti D.. E. X., jeho brat, ktorý bol o všetkom informovaný a toleroval to.

Po vyhodnotení výsledkov dokazovania na súde prvého stupňa a doplneného dokazovania v odvolacom konaní dospel odvolací súd k záveru, že skutkové závery súdu prvého stupňa nemajú dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní a sú predčasné. Vo veci nie je sporné, že na základe dohody účastníkov zo dňa 10.2.2009, v znení jej dodatku č. 4 zo dňa 1.8.2012, bola v čl. III. dohodnutá pevná odmena vo výške 500,- Eur mesačne za vykonávanie prác špecifikovaných v čl. I., a v rozsahu prác špecifikovaných v čl. IV. Takéto znenie dohody platilo aj v žalovanom období. Podľa § 224 ods. 2, písm. e) Zákonníka práce je zamestnávateľ povinný viesť evidenciu pracovného času u zamestnancov, ktorí vykonávajú práce na základe dohody o pracovnej činnosti. Povinnosť preukázať vykonanie, resp. nevykonanie dohodnutých prác v rozhodnom období navrhovateľkou tak bolo na strane zamestnávateľa. Najmä v situácii, kedy bola dohodnutá pevne stanovená výška mesačnej odmeny a podľa čl. III, bod 2 Dohody odmenu bolo možné skrátiť o primeranú alikvotnú časť v prípade nevykonania prác v dohodnutom rozsahu alebo v požadovanej kvalite. Zamestnávateľ tak bol povinný mesačne vyhodnocovať, či zmluvné podmienky pre vyplatenie odmeny navrhovateľka splnila, a ak nie v akom rozsahu. Tvrdenia účastníkov sú v tomto smere diametrálne odlišné, pričom súd nevykonaním dostatočného dokazovania na preverenie obrany odporcu, či skutočne navrhovateľka v rozhodnom období nedisponovala kľúčmi od pracoviska a prístupovými heslami pre prácu s počítačmi. Podstatná bola najmä skutočnosť, že navrhovateľka paralelne pre odporcu pracovala aj v hlavnom pracovnom pomere a tvrdí, že mala sama prístup na pracovisko a v rámci svojej náplne práce z hlavného pracovného pomeru aj na prácu s počítačmi; čo využívala aj pre výkon prác z Dohody. Obaja účastníci predložili súdu na preukázanie spornej skutočnosti listinné dôkazy - navrhovateľka tzv. špecifikáciu vykonaných prác a odporca Knihu dochádzok na pracovisko (avšak výlučne len navrhovateľky, bez evidencie dochádzky ostatných zamestnancov). Tieto dôkazy navzájom spochybňovali, pričom súd v rozsudku dostatočne ich námietky k týmto dôkazom nevyhodnotil, a to aj v kontexte s ostatnými dôkazmi (najmä svedeckými výpoveďami).

Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil napadnutý rozsudok ako predčasný, nedostatočne odôvodnený a tým aj nepreskúmateľný. Preto ho podľa § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom riadne doplní dokazovanie v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodne.

V prípade, ak by súd vyhodnotil nárok navrhovateľky ako dôvodný, musí sa vyporiadať aj s tým, že zamestnávateľ vypláva zamestnancovi mzdu vo výške zníženej o povinné zákonné odvody, tzv. čistú mzdu. Navrhovateľka si však žalobným nárokom uplatňuje vyplatenie celej dohodnutej výšky odmeny (tzv. hrubej mzdy).

Podľa § 226 O.s.p. súd prvého stupňa je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov celého konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.